

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9667

гр. София, 07.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **2829** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

Образувано е касационна жалба вх.№28148/27.07.2023 година по регистъра на АССГ, уточнена с молба вх.№33746/25.09.2023 г. по регистъра на АССГ, която е с характера на искане за изменение на постановеното по делото решение, в частта му за разноските.

С отговора по чл.248, ал.2 от ГПК, вр.чл.144 от АПК ответникът оспорва искането.

Искането е допустимо.

Подадено е в срока по чл.248, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК, от легитимирана страна и при наличие на приложен по делото списък на разноските.

Разгледано по същество, искането е неоснователно:

1. Съдът поддържа изцяло съображенията си, изложени в мотивите към решението, поради които е приел искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за неоснователно.

2. Допълнително съдът излага следното:

а) Разноските са направените от страните разходи по водене на делото, които съгласно разпоредбата на чл. 71, ал. 1 ГПК са държавни такси и разходи за производството. Разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждението за един адвокат - чл. 78, ал. 1 ГПК. Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е за доказване. С него може да се удостовери както че разноските са заплатени, така и че само са договорени. От граматическото тълкуване на хипотезите, очертани в чл. 78 ГПК се извежда, че само заплатените от страната разноски подлежат на възмездяване - така например чл. 78, ал. 1 ГПК регламентира кои от вече заплатените разноски страната може да претендира в хипотеза на уважен неин иск, чл. 78, ал. 3 ГПК урежда възможност и за ответника да иска заплащане при отхвърляне на иска на вече заплатените от него разноски, а чл. 78, ал. 5 ГПК урежда процесуалната възможност

за намаляване на заплатеното адвокатско възнаграждение. Следователно процесуалният закон урежда единствено случаите, при които разноските са заплатени, а съдът следва да определи отговорността на страните за поемането им. /Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК-т.1/

б) Целта на разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК, както и на изричната норма на чл.143 АПК е да възстанови онова, с което е намаляло имуществото на правоимащата страна, поради съдебно предявеното неоснователно отричаното от насрещната страна нейно право. Според съда няма пречка държавната такса и адвокатското възнаграждение да са заплатени от трето лице, но в този случай е необходимо да се посочи и докаже, че средствата са собствени на страната и са били предоставени на третото по делото лице, за да извърши плащането или когато основанието е погасяване на съществуващо задължение на третото лице към същата страна. Данни за основанието за плащане на адвокатско възнаграждение за жалбоподателя (и още по-малко по конкретното дело-л.40, л.41) от третото лице Т. Я. Г. по делото няма.

С оглед на изложеното, неоснователното искане се отхвърля.

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ касационна жалба вх.№28148/27.07.2023 година по регистъра на АССГ, уточнена с молба вх.№33746/25.09.2023 г. по регистъра на АССГ, с характера на искане за изменение на Решение №4308/28.06.2023 година, постановено по адм.дело №2829/2023 година по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските.

Определението може до бъде обжалвано чрез АС София- град пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: